

Ustawa kraju związkowego
zmieniająca ustawę o usługach pogrzebowych w Górnej Austrii z 1985 r.
(2024 — zmiana ustawy o usługach pogrzebowych w Górnej Austrii)

Parlament kraju związkowego Górna Austria (Landtag) uchwała, co następuje:

Artykuł I

Ustawa o usługach pogrzebowych w Górnej Austrii z 1985 r., Dziennik Ustaw Kraju Związkowego (LGBl.) nr 40/1985, w brzmieniu nadanym ustawą krajową LGBl. nr 131/2021, otrzymuje następujące brzmienie:

1. *§ 1 ust. 1 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:*

„Kontroli podlegają również urodzenia martwe w rozumieniu § 8 ust. 1 pkt 2 ustawy o położnictwie, Federalny Dziennik Ustaw (BGBl.) nr 310/1994, w brzmieniu nadanym ustawą federalną BGBl. I nr 65/2022.”

2. *W § 3 ust. 3 skreśla się słowa „i poronień”.*

3. *W § 3 ust. 4 wyrazy „koncesjonowane przedsiębiorstwo usług pogrzebowych” [niemiecki: konzessionierte Leichenbestattungsunternehmen] zastępuje się wyrazem „zakłady pogrzebowe” [niemiecki: Bestattungsunternehmen].*

4. *§ 4 do § 8 otrzymują brzmienie:*

„§ 4

Ogólne zasady postępowania

(1) Wszystkie osoby są zobowiązane do udzielenia pomocy lekarzowi medycyny sądowej w wykonywaniu jego obowiązków służbowych, udzielając prawdziwych informacji na temat wszelkich okoliczności istotnych dla ustalenia przyczyny zgonu. Dotyczy to w szczególności lekarzy, którzy ostatnio leczyli zmarłego.

(2) Wszystkie osoby są zobowiązane do przestrzegania wszelkich instrukcji wydanych przez lekarza medycyny sądowej w związku z oględzinami zwłok.

§ 5

Przemieszczanie zwłok i zakaz dokonywania zmian w zwłokach

(1) Przed przeprowadzeniem oględzin zwłoki mogą być przemieszczone z miejsca zgonu lub miejsca znalezienia zwłok do innego miejsca nadającego się do przeprowadzenia oględzin zwłok, jeżeli:

1. lekarz medycyny sądowej dokonujący oględzin zwłok nie ma wątpliwości, że w celu ustalenia przyczyny zgonu nie jest konieczne, aby zwłoki pozostały w miejscu zgonu lub miejscu znalezienia zwłok i wyraża zgodę na ich przemieszczenie; lub
2. lekarz posiadający uprawnienia do praktyki medycznej lub do przeprowadzania medycznych czynności ratunkowych w Austrii stwierdza, zgodnie z aktualnym stanem nauk medycznych, że nastąpił zgon, nie ma wątpliwości, że w celu ustalenia przyczyny zgonu nie jest konieczne, aby zwłoki pozostały w miejscu zgonu lub w miejscu znalezienia zwłok, wyraża zgodę na przeniesienie zwłok i wystawia akt zgonu. Pisemne potwierdzenie należy przesłać lekarzowi medycyny sądowej.

(2) Zmiany w zwłokach, w szczególności czyszczenie, a także ubieranie, układanie i umieszczanie w trumnie, mogą być dokonywane przed przeprowadzeniem oględzin zwłok wyłącznie za zgodą lekarza medycyny sądowej lub lekarza, o którym mowa w ust. 1 pkt 2. Ten ostatni musi to udokumentować za pomocą pisemnego potwierdzenia dla lekarza medycyny sądowej.

(3) W drodze odstępstwa od ust. 1 i 2, zwłoki muszą być pozostawione w pierwotnej pozycji do czasu przeprowadzenia oficjalnych dochodzeń lub nakazów, jeżeli lekarz, który stwierdził zgon, wyraża szczególne obawy, że zgon nastąpił z przyczyn nienaturalnych. Nie ma to zastosowania, jeśli zmiana pozycji jest konieczna z ważnych powodów.

§ 6

Przeprowadzenie oględzin zwłok

(1) Lekarz medycyny sądowej przeprowadza oględziny zwłok w ciągu 24 godzin od otrzymania powiadomienia o zgonie.

(2) Lekarz medycyny sądowej musi ustalić, zgodnie z aktualnym stanem nauk medycznych, czy nastąpił zgon, czy wyniki oględzin są zgodne z informacjami przekazanymi przez krewnych lub opiekunów, czy też informacje dostarczone przez lekarzy, którzy ostatnio leczyli zmarłego, i wreszcie, czy można wykluczyć jakiekolwiek podejrzenie udziału osoby trzeciej w zgonie.

§ 7

Środki w przypadku szczególnych zgonów

(1) Jeżeli podejrzewa się zgon z przyczyn nienaturalnych, lekarz medycyny sądowej niezwłocznie powiadamia o tym właściwą prokuraturę lub policję kryminalną.

(2) Jeśli okoliczności nie są takie, jak określono w ust. 1, lekarz medycyny sądowej powiadamia organ tak szybko, jak to możliwe, jeżeli:

1. przyczyna zgonu nie może zostać ustalona i nie istnieje uzasadnione domniemanie przyczyny zgonu; lub
2. istnieją inne okoliczności, które sprawiają, że konieczna jest oficjalna sekcja zwłok (§ 10 ust. 1).

(3) W przypadku zgonu z powodu choroby zakaźnej podlegającej zgłoszeniu, lekarz, o którym mowa w § 5 ust. 1, musi powiadomić o tym zakład pogrzebowy i poinformować obecnych o natychmiastowo wymaganych środkach higieny.

§ 8

Zaświadczenie o przeprowadzeniu sekcji zwłok

(1) Lekarz medycyny sądowej wydaje zaświadczenie o przeprowadzeniu sekcji zwłok w odniesieniu do przeprowadzanej sekcji zwłok. Z zaświadczenia o przeprowadzeniu sekcji zwłok musi jasno wynikać, co następuje:

1. tożsamość zmarłego (co najmniej imię i nazwisko, płeć i data urodzenia);
2. ustaloną lub domniemaną przyczynę zgonu;
3. miejsce zgonu lub znalezienia zwłok;
4. ustalony lub domniemany czas, w którym nastąpiła śmierć;
5. czy ustalono, że ciało jest zakaźne;
6. czy i jakie względy sanitarne uniemożliwiają przeniesienie zwłok (np. ze względu na ryzyko choroby).

(2) W przypadkach, o których mowa w § 7 ust. 1 i 2, zaświadczenie o przeprowadzeniu sekcji zwłok nie może zostać wydane przed sądem lub organem, które oświadczyły, że nie mają podstaw do interwencji.

(3) Każdy z następujących podmiotów otrzymuje zaświadczenie o przeprowadzeniu sekcji zwłok:

1. gmina, w której nastąpił zgon lub znaleziono ciało;
2. podmiot prowadzący zakład pogrzebowy, w którym ma się odbyć pogrzeb (§ 18 ust. 2 i § 20 ust. 2).

(4) Lekarz medycyny sądowej przekazuje zaświadczenie o przeprowadzeniu sekcji zwłok, o którym mowa w ust. 3 pkt 2, właściwemu zakładowi pogrzebowemu lub zleca jego przekazanie. Lekarz medycyny sądowej przesyła zaświadczenie o przeprowadzeniu sekcji zwłok podmiotowi prowadzącemu zakład pogrzebowy.

(5) Zaświadczenie o przeprowadzeniu sekcji zwłok jest przechowywane przez gminę przez co najmniej dziesięć lat. Gmina udziela, na wniosek, najbliższemu krewnym (§ 10 ust. 5) dostępu do zaświadczenia o przeprowadzeniu sekcji zwłok, które mogą sporządzać jego kopie lub zlecać ich sporządzenie na własny koszt”.

5. § 10 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„(1) W razie niespełnienia warunków do zarządzenia sekcji zwłok przez prokuratora, organ ten zarządza sekcję zwłok, jeżeli przeprowadzenie sekcji jest niezbędne dla wyjaśnienia przyczyny zgonu z ważnych względów dotyczących ochrony zdrowia publicznego, a przyczyny zgonu nie można ustalić w inny sposób.

(2) Niniejsza ustawa nie narusza przepisów dotyczących sekcji zwłok w szpitalach (§ 49 ustawy o szpitalach górnej Austrii z 1997 r.) oraz przepisy dotyczące sekcji zwłok w postępowaniu karnym”.

6. Skreśla się § 10 ust. 5 zdanie trzecie.

7. W § 13 ust. 1 skreśla się wyrazy „(np. nakłucie serca, otwarcie naczyń krwionośnych)”.

8. § 14 otrzymuje brzmienie:

„§ 14

Tanatopraksja

Zabieg tanatopraksji może być przeprowadzony wyłącznie w odpowiednich pomieszczeniach po dokonaniu sekcji zwłok. Przeprowadzenie tanatopraksji jest zgłaszane przez wykonawcę podmiotowi prowadzącemu zakład pogrzebowy, w którym zwłoki mają zostać pochowane lub poddane kremacji.”

9. § 15 otrzymuje brzmienie:

„§ 15

Obowiązkowy pochówek

(1) Wszystkie ciała należy pochować po upływie 48 godzin i przed upływem 96 godzin od chwili zgonu. Jeżeli dostępne są odpowiednie urządzenia chłodnicze lub konserwacyjne, pochówek zwłok powinien nastąpić przed upływem dziesięciu dni od daty zgonu. Późniejszy pochówek może być przeprowadzony wyłącznie w przypadku dostarczenia zwłok do uniwersyteckiego instytutu anatomicznego lub za zgodą burmistrza. Zezwolenie zostanie udzielone, jeśli nie istnieją żadne względy sanitarne uniemożliwiające takie późniejsze pochowanie i zapewniony jest szacunek dla zmarłego. W razie konieczności, w celu uniknięcia zagrożenia dla zdrowia i zapewnienia szacunku dla zmarłego, do zezwolenia dołącza się odpowiednie ograniczenia i warunki.

(2) Niezależnie od tego, kto jest zobowiązany do pokrycia kosztów pogrzebu, najbliżsi krewni zmarłego muszą zająć się pochówkiem. Jeżeli nie ma najbliższych krewnych lub jeśli nie wypełnią oni swojego obowiązku w odpowiednim czasie, pochówek musi zostać zorganizowany przez gminę, w której nastąpił zgon, lub jeśli nie można tego ustalić, przez gminę, w której znaleziono zwłoki. Gmina może powiadomić uniwersytecki instytut anatomiczny w Austrii, że może odebrać zwłoki na własny koszt, chyba że jest to zabronione na mocy przepisów ust. 3.

(3) Dostarczanie zwłok do uniwersyteckiego instytutu anatomicznego jest zabronione, jeśli:

1. gmina otrzymała pisemne oświadczenie od zmarłego lub jego przedstawiciela prawnego, w którym wyraźnie wykluczono takie przekazanie;
2. takie udostępnienie udaremniłoby ewentualnie zarządzoną sekcję zwłok; lub
3. względy sanitarne uniemożliwiają takie postanowienie.

(4) Osoby, o których mowa w § 10 ust. 5, uznaje się za najbliższych krewnych do celów ust. 2. Obowiązek sprawowania pieczy nad pochówkiem spoczywa na nich w kolejności, w jakiej są wymienione w § 10 ust. 5.

(5) Jeżeli zgodnie z ust. 2 gmina zorganizowała pochówek, może ona wystąpić z roszczeniem regresowym wobec osoby odpowiedzialnej za pochówek zgodnie z ust. 4. Jeżeli obowiązek wynikający z ust. 4 dotyczy kilku osób, ponoszą one odpowiedzialność solidarną. Jeżeli koszty nie zostaną pokryte po odpowiednim wniosku gminy, mogą one zostać nałożone na mocy oficjalnej decyzji.

(6) Obowiązek pochówku istnieje również w przypadku urodzeń martwych i poronień, części martwych ciał i odciętych części ciała ludzkiego. Przekazanie musi zostać dokonane przez lekarza prowadzącego lub kierownictwo szpitala zakładowi pogrzebowemu. We wszystkich pozostałych aspektach stosuje się odpowiednio ust. 2.

(7) W drodze odstępstwa od ust. 6, urodzenia martwe i poronienia, części martwych ciał i odcięte części ciała ludzkiego mogą być przechowywane w higieniczny sposób w ramach praktyki medycznej lub działalności szpitala, a następnie wysyłane do zbiorowego pochówku zgodnie z § 17 ust. 3”.

10. W § 16 ust. 1 dodaje się zdanie w brzmieniu:

„Ułożenie zwłok w miejscu zgonu jest dozwolone bez zgody inspektora zwłok nie dłużej niż 24 godziny od chwili zgonu.”

11. § 17 otrzymuje brzmienie:

„§ 17

Określenie rodzaju i miejsca pochówku

(1) Możliwe rodzaje pochówku to inhumacja (zakopanie w ziemi lub złożenie w grobie) lub kremacja.

(2) Rodzaj i miejsce pochówku powinny być zgodne z wolą zmarłego. W przypadku braku jasno określonej woli zmarłego lub gdy jest to niewykonalne, osoba, która na podstawie obowiązku określonego w § 15 ust. 2 i 4 faktycznie organizuje pochówek, może określić rodzaj i miejsce pochówku.

(3) W przypadku urodzeń martwych lub poronień, części martwych ciał i odciętych części ciała ludzkiego pochówek zbiorowy (inhumacja lub kremacja) jest dozwolony, ale pochówek wraz z innymi zwłokami jest zabroniony.

(4) W drodze odstępstwa od ust. 3 zezwala się na zbiorowy pochówek urodzenia martwego lub poronienie z matką, która również zmarła”.

12. Tytuł § 18 otrzymuje brzmienie:

„Inhumacja”

13. § 20 ust. 2-4 otrzymuje brzmienie:

„(2) Zwłoki mogą zostać spopiłone tylko wtedy, gdy kremacja została określona jako rodzaj pochówku, a zaświadczenie o przeprowadzeniu sekcji zwłok zostało przedstawione.

(3) Całe szczątki spopielonych zwłok muszą być umieszczone w urnie. Musi być ona oznakowana w taki sposób, aby można było określić zwłoki, z których pochodzą prochy.

(4) Przepis ust. 3 zdanie drugie nie ma zastosowania do pochówków zbiorowych, o których mowa w § 17 ust. 3, ani do prochów oddzielnie spopielonych części zwłok i odciętych części ciała ludzkiego.”

14. W § 20 ust. 4 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„(5) O ile zmarły nie wydał odmiennego polecenia, zakład dokonujący kremacji może, na wniosek małżonka, partnera cywilnego, konkubenta, dziecka lub rodzica, pobrać niewielką część prochów z urny i przekazać je krewnemu w celu upamiętnienia zmarłego. Nawet w przypadku kilku wniosków o wydanie części prochów, w sumie może zostać pobrana tylko niewielka część”.

15. § 21 otrzymuje brzmienie:

„§ 21

Pochówek urn i rozsypanie prochów na cmentarzach i w miejscach przechowywania urn

(1) Urna zawierająca prochy powinna zostać pochowana na cmentarzu lub w urnie, chyba że dopuszcza się wyjątek na mocy § 21a. Urna musi zostać przekazana przez zakład dokonujący kremacji bezpośrednio podmiotowi prowadzącemu zakład pogrzebowy lub upoważnionemu przedsiębiorcy.

(2) W drodze odstępstwa od ust. 1 urna może zostać przekazana bezpośrednio osobie odpowiedzialnej za pochówek, jeżeli potwierdzenie przekazania zostanie przekazane zarządcy cmentarza lub miejsca na urny.

(3) Urna musi być przechowywana z godnością i szacunkiem do czasu pochówku.

(4) Pochowanie urny w zbiorniku wodnym jest dozwolone tylko wtedy, gdy:

1. cmentarz lub gaj urny znajduje się bezpośrednio na brzegu płynącego zbiornika wodnego a urna jest opuszczana do wody z tego miejsca; oraz
2. charakter urny i zbiornika wodnego zapewnia natychmiastowe i całkowite zatonięcie urny; oraz
3. urna składa się z materiału szybko rozpuszczalnego w wodzie.

(5) Rozsypywanie skremowanych szczątków jest dozwolone wyłącznie na wyznaczonym obszarze cmentarza lub gaju urnowym.”

16. Po § 21 dodaje się § 21a w brzmieniu:

„Artykuł 21a

Pochówek i przechowywanie urny poza cmentarzami i miejscami przechowywania urn

(1) Złożenie lub przechowywanie urny poza miejscem pochówku, o którym mowa w § 21 ust. 1, wymaga zezwolenia gminy, na terenie której urna ma być złożona lub przechowywana. Zezwolenie wydaje się wraz z niezbędnymi ograniczeniami i warunkami, jeżeli:

1. przekazanie urny i sposób pochowania lub przechowywania urny odpowiada udokumentowanej na piśmie woli zmarłego lub wnioskodawca wyraża wzajemną pisemną zgodę małżonka, partnera cywilnego, partnera zamieszkałego w konkubinacie, dzieci, rodzeństwa i rodziców zmarłego, pod warunkiem, że uzyskanie takiej zgody jest uzasadnione; oraz
2. zamierzone pochowanie lub przechowywanie urny traktuje zmarłego z godnością i szacunkiem, w szczególności urna nie jest pochowana lub przechowywana w miejscu ogólnie dostępnym.

(2) Zakład kremacyjny przekazuje urnę osobie, której udzielono zezwolenia na podstawie ust. 1 lub odpowiedniego zezwolenia zgodnie z innymi przepisami krajowymi, po przedstawieniu zawiadomienia o zezwoleniu. Jeżeli złożenie urny poza miejscem pochówku nie podlega obowiązkowi uzyskania zezwolenia w kraju związkowym, urnę można również przekazać osobom odpowiedzialnym za opiekę nad pochówkiem.

(3) W przypadku przeniesienia do państwa, w którym nie ma obowiązku umieszczenia urny na cmentarzu, przed przekazaniem urny zakładowi kremacyjnemu należy dostarczyć odpowiednie potwierdzenie (np. z ambasady lub od przedstawicielstwa konsularnego).

(4) Zatopienie urny w zbiorniku wodnym lub rozsypanie prochów jest niedozwolone.

(5) Część prochów pobrana zgodnie z § 20 ust. 5 nie może być przechowywany, zakopana ani rozsypana poza miejscem pochówku w ogólnodostępnych miejscach”.

17. W § 22 ust. 1, po wyrazach „sekcji zwłok zgodnie z § 10 ust. 4” dodaje się wyrazy „lub tanatopraksji”.

18. Uchyla się artykuł 22 ust. 3.

19. § 22 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„(5) W odniesieniu do przewożenia zwłok za granicę odsyła się do postanowień Międzynarodowej konwencji o przewozie zwłok, BGBl. nr 118/1958, oraz Umowy o przewozie zwłok, BGBl. nr 515/1978.”

20. W § 22 ust. 7 wyrazy „przedsiębiorstwo usług pogrzebowych” zastępuje się wyrazem „zakład pogrzebowy” a ostatnie zdanie zostaje skreślone.

21. W § 24 ust. 1 skreśla się (1) oznaczenie i wyrazy „licencjonowane zakłady pogrzebowe” zastępuje się wyrazem „zakłady pogrzebowe”.

22. Uchyla się artykuł 24 ust. 2.

23. § 25 ust. 2 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Paszport zwłok i akt zgonu muszą być dostarczone do wnioskującego zakładu pogrzebowego.”

24. § 25 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„(3) Zakład pogrzebowy zajmujący się transportem zwłok musi przekazać paszport zwłok organowi odpowiedzialnemu za tę lokalizację po dotarciu zwłok do miejsca przeznaczenia.”

25. W § 25 ust. 4 zmieniono pisownię niemieckiego wyrazu oznaczającego zezwolenie na przewóz zwłok zmieniając go z „Leichenpaß” na „leichenpass”.

26. W § 27 odniesienie „§ 22 ust. 3–7” zastępuje się odniesieniem „§ 22 ust. 4–7” oraz odniesienie „§ 24 ust. 1” zastępuje się odniesieniem „§ 24”.

27. Art. 29a skreśla się.

28. § 31 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„(1) Ustanowienie, istotna modyfikacja oraz częściowe lub całkowite zaprzestanie działalności zakładu pogrzebowego musi zostać zatwierdzone przez organ.

(2) Do wniosku o ustanowienie lub istotną modyfikację należy załączyć następujące dokumenty, przy czym w przypadku składania wniosku drogą elektroniczną wystarczy jeden egzemplarz:

1. plan piętra i plan rozmieszczenia w skali w dwóch egzemplarzach;
2. opis projektu sporządzony przez uprawnionego rzeczoznawcę budowlanego w dwóch egzemplarzach;
3. dowód trwałego prawa do dysponowania nieruchomością, jeżeli nieruchomość nie jest własnością wnioskodawcy;

4. w przypadku cmentarzy – sprawozdanie geologiczne dotyczące warunków glebowych i wód gruntowych w celu sprawdzenia zgodności z warunkami ustanowionymi w ust. 3 pkt 6; oraz
5. w przypadku urządzeń do kremacji – opis operacji, który w każdym przypadku musi zawierać szczegółowe informacje na temat procesu spalania aż do składowania popiołów.”.

29. Część wprowadzająca do zdania w § 31 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„Zezwolenie na utworzenie lub istotną zmianę wydaje się wraz z niezbędnymi ograniczeniami i warunkami, jeżeli:”;

30. § 31 ust. 3 ust. 6–9 otrzymuje brzmienie:

- „6. w przypadku cmentarzy jakość gleby jest odpowiednia w odniesieniu do warunków rozkładu i nie należy oczekiwać pogorszenia stanu wód gruntowych, w szczególności wykorzystywanych urządzeń zaopatrzenia w wodę pitną;
7. w przypadku cmentarzy lub krematoriów istnieje kostnica (komora kostnicy) lub korzystanie z niej jest zapewnione na mocy umowy zgodnie z § 32 ust. 2;
8. w przypadku urządzeń do kremacji, technologia musi zapewniać zgodność z dopuszczalnymi wielkościami emisji, środkami redukcji emisji i monitorowaniem emisji, odzwierciedlając aktualny stan wiedzy w momencie udzielania zezwolenia;
9. zapewnione jest właściwe usuwanie odpadów”.

31. Po § 31 ust. 4 dodaje się ust. 4a w następującym brzmieniu:

„(4a) Posiadacz zezwolenia prowadzi ewidencję monitorowania emisji, przechowuje je przez pięć lat i przedkłada je organowi na wniosek organu”.

32. W § 31 ust. 6 dodaje się zdanie w brzmieniu:

„Powyższy przepis stosuje się również do przeniesienia stałego prawa do dysponowania”.

33. Po § 31 ust. 7 dodaje się ust. 8 w brzmieniu:

„(8) Organ ma prawo do sprawdzenia w dowolnym czasie i bez uprzedzenia czy zakłady pogrzebowe i kostnice (prosektoria) są zgodne z przepisami niniejszej ustawy kraju związkowego. W przypadku stwierdzenia uchybień posiadacz zezwolenia zostanie pisemnie wezwany do ich usunięcia w rozsądnym terminie.”

34. § 32 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„(1) Budowa i istotna modyfikacja kostnicy (prosektorium) wymaga zezwolenia organu. Zezwolenie wydaje się wraz z niezbędnymi ograniczeniami i warunkami, jeżeli:

1. kostnica (prosektorium) spełnia wymogi godności i szacunku;
2. nie ma obaw natury sanitarnej;
3. kostnica (prosektorium) jest wystarczająco duża, aby przy zwykłej śmiertelności można było w niej położyć wszystkie zwłoki, których nie można położyć w innym miejscu; oraz
4. kostnica (prosektorium) znajduje się co najmniej w pobliżu cmentarza lub zakładu kremacji”.

35. W § 33 ust. 1 skreśla się ostatnie zdanie.

36. W § 33 ust. 2 akapit drugi wyraz „towarzysze” zastępuje się wyrazem „krewni”.

37. W § 33 ust. 3 skreśla się ostatnie zdanie.

38. W § 39 ust. 1 kwota „220 EUR” zastępuje się kwotą „3 000 EUR” a ostatnie zdanie zostaje skreślone.

39. § 40 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. udział gminy w przeprowadzaniu sekcji zwłok (§ 11 ust. 2) oraz udział lekarza medycyny sądowej w przeprowadzeniu sekcji zwłok (§ 11 ust. 1);”

40. § 41 otrzymuje brzmienie:

„§ 41

Postanowienia dotyczące wykładni

W zakresie, w jakim przepisy niniejszej ustawy kraju związkowego dotyczą zakresu kompetencji rządu federalnego, w szczególności w dziedzinie prawa handlowego, prawa epidemiologicznego, opieki nad ofiarami wojny lub prawa karnego, należy je interpretować w taki sposób, aby nie wywoływały skutków prawnych wykraczających poza jurysdykcję kraju związkowego.”

Artykuł II

Niniejsza ustawa kraju związkowego wchodzi w życie z końcem dnia jej ogłoszenia w Dzienniku Ustaw Kraju Związkowego Górnej Austrii (Landesgesetzblatt für Oberösterreich).

